

Vrije Mare

DIGITALE SCHOOLKRANT | NR. 15

"Vrij" omdat het verwijst naar 'vrijheid', naar 'ruimte geven', naar 'Vrije school' en "Mare" omdat het een vertrouwde term is vanuit het Kerstspel waarin de engel ons en de herders komt vertellen dat zij een 'Blijde Mare', een blijde boodschap heeft.

*"Ook onze school behoort tot ons 'vaderland':
hierin ontmoeten we elkaar als collega's,
ouders en leerlingen."*

Voorwoord: De 'Camino'

Zoals in de vorige Vrije Mare door Margreet al werd toegelicht, is ons team (op 10 collega's na) 3 dagen op Pelgrimstocht geweest naar Chartres voor een bezoek aan de kathedraal en het lopen van het labyrint. We hebben liederen ingestudeerd, ons verdiept in de "Chartres school" en symboliek en betekenis van labyrinten en natuurlijk ook vervoer, slaapplek en catering moeten regelen. Ook is een Chartres boekje gemaakt waarvan een gedeelte is opgenomen in deze Vrije Mare.

Chartres is onderdeel van een lange Pelgrimsroute die doorloopt tot Santiago de Compostella in Spanje. Symbolen van deze route zijn te vinden in stoepen en op muren: een Jacobsschelp en Pelgrimsstaf. Deze weg wordt 'de Camino' genoemd.

Omdat niet iedereen deze moeilijke weg kan volbrengen liepen mensen daarom ook wel een labyrint, als een pad voor een bedevaart. Een pad wat je altijd 'thuis' bracht: naar het midden waar je de verbinding met het Goddelijke

kon ervaren en het pad terug naar je aardse 'vaderland': je geliefden, je familie, collega's, vrienden etc. In wezen loopt ieder mens zijn/haar eigen 'Camino' met een vast- of meer los reisgezelschap. We ontmoeten, trekken samen op en nemen afscheid.

Ook onze school behoort tot ons 'vaderland': hierin ontmoeten we elkaar als collega's, ouders en leerlingen. We trekken samen op, lopen ons pad in onderlinge verbondenheid en nemen weer afscheid. Als teken van die verbondenheid droegen we allemaal een rozenkwarts steentje bij ons tijdens onze labyrinttocht. Een steentje wat, opgeladen met de Chartres energie, mee is genomen de school in. Op het tafeltje naast de seizoen tafel in de centrale hal kunt u ze bewonderen en misschien de energie ook invoelen.

Op de a.s. **ouderavond van dinsdag 21 mei** a.s. gaan we hier nog nader op in. U komt toch ook?

Helga van Muijen

Deugd van de maand mei: Evenwicht

*"De offerkracht van de devotie die vrijheid als gemeenschap beleeft,
wordt tot ervaring van evenwicht"*

... "Deze offerkracht beleeft het gelijke door het gelijke, het geestelijke door het geestelijke, individualiteit door individualiteit. Aan deze beleving ligt alles ten grondslag. Wij vinden al kennend door de eigen geest de weg naar de geest die in de wereldverschijnselen ligt besloten. Door een slechts afbeeldende, ontvangende kennis zou dit niet mogelijk zijn. Een dergelijk kennen zou buiten een werkelijkheid blijven...."

Zo ontstaat de werkelijkheid in iedere ware kennis uit een ervaring die deze aanvankelijk verbergt. Ze ontspringt aan de evenwichtsbeleving van de ontmoeting van geest met geest.

Terwijl de aldus kennende mens de werkelijkheid die hij in de waarnemingen verliest terugwint, beleeft hij tegelijk het ontstaan van zijn eigen geestelijk wezen.

Uit de werkelijkheid die in zijn kennis ontstaat, stamt de mens als een geestelijk wezen dat zelf over zijn geestelijke geboorte en zijn hogere ontwikkeling beslist. Het kennen van het gelijke door het gelijke, dat zich aftekent als het voortkomen van een zelfstandige individualiteit uit de geestelijk doordrongen wereldverschijnselen, is het ware evenwicht."

Zo wordt evenwicht tot vooruitgang

Een meditatie van een dergelijk evenwicht is het zich verdiepen in het leren lopen van kinderen, dat evenwicht tot vooruitgang laat worden.

Bron: 'De Deugden - Jaargetijden' van Herbert Witzeman; bespreking van 12 deugden met korte aanwijzingen van Rudolf Steiner. Ze betreffen meditaties die in overeenstemming met het jaargebeuren geoeffend kunnen worden.

*Opgestaan is uit de eigenheid
Mijn zelf, en vindt zichzelf als
wereldopenbaring
In tijd- en ruimtekraften;
De wereld toont mij overal
De waarheid
Als goddelijk oerbeeld van
mijn voorstellingen.*

Weekspreuk 6

Hemelvaart

Als onderdeel van de paascyclus telt Hemelvaart als de veertigste paasdag en valt daardoor bijna altijd in de maand mei, met weer tien dagen later Pinksteren.

Als in de meimaand de lentetooi Moeder Aarde siert en wij rondom omgeven zijn door de uitbundig bloesemende bloemenweelde, wordt er iets prijsgegeven van het geheim van Hemelvaart. Bruidsboeketten kleuren tuinen en parken. Oevers en bermen vol fluitekruid vormen kanten kragen en sluiers waarmee het bruidskleed is omzoomd. Bloeiende vruchtbomen tooien groene weiden en hellingen met adembenemende schoonheid. Tot aan de horizon draagt onze aardemoeder bruidssluiers. De bloesem laat ons zien dat de aardeziel zich in een hemelvaart verheugt, dat zij in haar vragende ontvankelijkheid het antwoord van de hemel

*Tot aan
de horizon
draagt onze
aardemoeder bruidssluiers. De bloesem
laat ons zien dat de aardeziel zich in een
hemelvaart verheugt*

verwacht. Het groen is van de aarde, de bloesems van de hemel.

In de meimaand ervaren we dat de aardebruid in volle overgave de hemelvader wil huwen.

*Het groen is van de aarde,
de bloesems van de hemel.*

Het Nieuwe Testament vertelt ons dat Christus veertig dagen samen was met zijn leerlingen en dat 'Hij zegenend zich van hen verwijderde' (Lucas 25: 51). Als wij het woord 'verwijderen' horen, denken we aan iemand die zich bijvoorbeeld vanuit een ruimte via de deur naar buiten begeeft. Maar hier gaat het om het woord 'verwijden'. Christus verwijdde zich, werd groter en groter en in deze beweging, in dit 'ten hemel varen', doorstroomde hij in een allesomvattend, omarmend gebaar de hele atmosfeer, de gehele levensmantel die de aarde draagt en omhult; niet weg van de aarde maar zich juist verbindend met al het levende en werkende.

Dat was zijn opstijgen tot de Vader, zijn binnengaan in de vaderlijke wereldgrond. Daarmee vergrootte hij zijn kracht en versterkte hij zijn aanwezigheid, waardoor hij in alle mensen op gelijke wijze nieuwgeboren werd. Pas door Hemelvaart werkte zijn kracht zo dat alle mensen in zijn tegenwoordigheid werden opgenomen. Hemelvaart voltrok zich voor de hele mensheid, ongeacht afkomst naar volk of ras, godsdienstige overtuiging enz.

Dauwtrappen

Op Hemelvaartsdag gaan nog steeds veel mensen er vroeg op uit om dauw te trappen. Ze maken dan een wandeling of gaan een eindje fietsen. Dit voert terug op een gebruik uit een ver verleden. Mensen stonden toen op Hemelvaartsdag om drie uur 's nachts op, wandelden met hun blote voeten door het gras, dansten en zongen. Van dit ritueel zou een magische en genezende werking uitgaan. In sommige streken wordt de activiteit ook wel 'hemelvaren' genoemd. Dit zou volgens het volksgeloof magische krachten geven. Onder andere zou het ouderdom bestrijden en huidaandoeningen genezen. Zo zou het een prima middel tegen zomersproeten zijn.

Dauwtrappen wordt ook wel in verband gebracht met de processie die vroeger op Hemelvaartsdag plaatsvond. Deze herinnerde aan de tocht van Jezus naar de Olijfberg. In de negentiende eeuw trokken Amsterdammers in alle vroegte de stad uit om buiten te bivakkeren onder het genot van koek, rozijnen, krakelingen, vijgen en een 'cruycxken goed nats'. Er werd gedanst en gezongen. Het was wel de bedoeling om negen uur weer in de stad terug te zijn om de mis bij te wonen.

Pas later werd het de gewoonte om het als een plechtige ontmoeting met de natuur te zien en daarbij vooral te zwijgen. Iets wat nu ook weer 'uit de mode' begint te raken.

Voor kinderen zijn die realiteiten ook beleefbaar in beeldende verhalen, bijvoorbeeld voor Hemelvaart en Pinksteren in de sprookjes van Grimm: De Kikkerkoning, De drie talen, De kristallen bol, Vondevogel, Gelukkige Hans en Het zeehaasje.

Uit: 'Schipper mag ik overvaren', Juul van der Stok en <https://vijgennapasen.wordpress.com/2017/06/05/hemelvaart/>

Dauwtrapversje

*Lieve vrienden, 't is vandaag
een dag om dauw te trappen,
en een keertje met dit weertje
lekker te gaan stappen.*

*Zing een lied uit volle borst,
we komen niemand tegen.
Wat is de bloementooi toch mooi
langs velden en langs wegen.*

*De vogels leggen nu hun ei.
De meidoorn staat te geuren,
ja, alles groeit en alles bloeit
in schitterende kleuren.*

*Tenslotte gaan we weer naar huis,
zodra de zon gaat zakken.
Moe maar voldaan en volbelaân
met ruikers en bloesemtakken.*

Kate Greenaway

Kleuterbouw

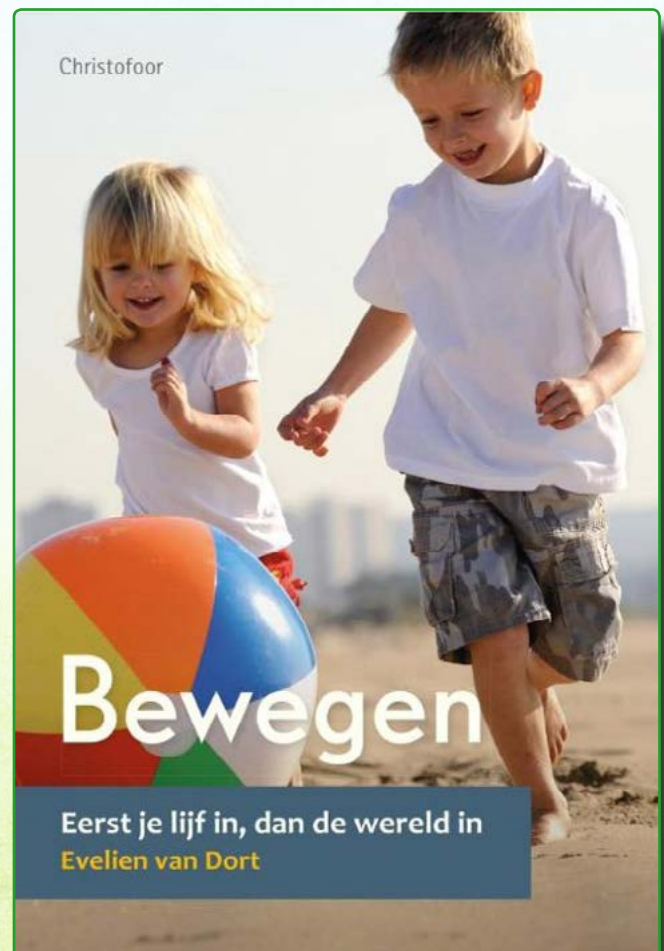
Thema ouderavond op **dinsdag 4 juni a.s.**

Inloop: 19:45 u. Aanvang: 20:00 u. Einde: 21:30 u.

**“BEWEGEN: eerst je lijf in,
dan de wereld in!”**

Door Evelien van Dort

Het kind beweegt vanaf het eerste moment in het leven. Het doet ervaring op over zichzelf en over de omgeving. Al bewegend het leven ervaren heet sensomotorische ontwikkeling. Sensomotoriek coördineert de eigen waarnemingen met de lichaamsbewegingen. Bewegen en beleven vormen de lichamelijke basis voor het leven en daar vraagt de auteur aandacht voor. Evelien van Dort heeft dertig jaar ervaring als fysiotherapeut voor kinderen en jongeren. Die ervaring verbindt zij met zowel de reguliere medische als de antroposofisch/holistische visie op gezondheid. Haar motivatie? Hoe breder de sensomotorische ontwikkeling van het kind is, hoe beter het kind zijn mogelijkheden kan benutten op sociaal, emotioneel en cognitief vlak.

Uit de bovenbouw: klas 5

Zoals jullie weten hebben wij een toneelstuk over de Egyptische goden:

Isis is de godin van de liefde en van de geneeskunst.

Osiris is heerser en koning van de aarde en alle vruchtbare gebieden.

Nephtys is de godin van het huis.

Seth is de god van de wind en de storm. Hij zorgt voor chaos, zodat ook de mensen tot schepper kunnen worden.

Hapi is de heerser over de Nijl.

Ra is de god van de zon.

Toth's oog verlicht de aarde als hij er onder door reist.

Chepera betekent dat hij die het licht en het leven van de hele schepping wordt.

Dit waren de goden van ons toneelstuk 5A.

Van Shurnely en Cooper

Wij zijn druk bezig met het maken van ons toneelstuk.

Het is niet zomaar een blok tekst die je moet oplezen, we moeten meer dingen doen.

Je begint eerst te ontdekken welke rollen je misschien zou willen zijn.

Als je de rol uiteindelijk hebt gekregen, dan studeer je de tekst uit je hoofd.

Als je de tekst kent begin je het met gebaren te spelen en te kijken hoe je je stem kan gebruiken.

Daarna ga je kijken wat je positie is op het toneel en begin je ook te kijken wat voor attributen je zou willen gebruiken.

Als je dat hebt gedaan, dan begin je met het kijken van kleding die bij de rollen passen van elkaar en van jezelf.

Dan gaan we kijken wat voor liederen we gaan zingen op het toneel, daarna ga je uitnodigingen maken en posters maken.

Als je de posters hebt gemaakt hang je ze op in de school.

Als we alles klaar hebben en het toneelstuk kunnen dromen, krijgen we de generale repetitie.

Als we de generale repetitie hebben gehad, gaan we het spelen voor alle klassen, juffen, meesters en ouders.

Van Eliana en Ydwine

Hallo, wij zijn klas 5A en wij gaan weer een geweldig toneelstuk opvoeren.

Ons toneelstuk gaat over de Egyptische goden.

De belangrijkste personages zijn: Isis, Osiris, Seth, Hapi, Chepera, Ra, Thoth, Horus, Nephtys en de Verteller.

Iedereen is welkom om te komen vanaf **19.00 op donderdag 23 mei.**

Van Jannick en Pheadon

Interview met Guido van der Vorst, adjunct-directeur Organisatie.

Aansluitend bij de drie belangrijkste vragen die in sprookjes worden gesteld om de ander te leren kennen, stelden we Guido en Marjanne de volgende vragen:

Wie ben je?

Ik ben Guido van der Vorst, 33 jaar en woon samen met mijn vrouw en drie dochters; Jade (10), Lea (7) en Ronja (1) in Zeist. Ik werk sinds 2016 als adjunct-directeur op de Vrijeschool Almere.

Dit doe ik 3 dagen in de week, zo heb ik nog ruimte voor mijn gezin en eigen bedrijf; een kunsthandel gespecialiseerd in kunst uit begin 20e eeuw Parijs waar kunstenaars als Picasso, Matisse en van Dongen zich verzamelden.

Ik heb een grote hobby; Surfen, daarnaast lees ik veel en reis ik graag (alhoewel ik met 3 kinderen niet meer zo ver kom...).

Waar kom je vandaan?

Als kleine jongen ging ik naar de katholieke school in Den Dolder. Toen mijn vader plotseling overleed toen ik 10 was en deze school hier nauwelijks aandacht aan besteedde, ben ik overgestapt naar de 5e klas van de Vrijeschool in Zeist.

In de 11e klas had ik een goed plan voor mijn snuffelstage; de kleuterklas van onze school (nauwelijks reistijd en halve dagen!). Onverwachts vond ik hier wat ik na de middelbare school wilde doen; de lerarenopleiding voor Vrijeschoolonderwijs!

Na deze opleiding ben ik gaan werken binnen de heilpedagogiek op een woongroep voor kinderen met gedragsproblemen die niet thuis konden wonen. Hier heb ik 7 jaar veel geleerd en met veel plezier gewerkt maar toen was het tijd om les te gaan geven. Dit ben ik gaan doen op Vrijeschool 'het Zonnewiel' in de Bilt.

Ik ben na vorig schooljaar met lesgeven gestopt om me vol te kunnen richten op mijn werk op Vrijeschool Almere. De Vrijeschool heeft mij als kind veel gebracht en ik heb me vol verbonden met dit onderwijs, waar mijn hart ligt.

Waar ga je naar toe?

Het is een voorrecht om mee te kunnen vormen aan een Vrijeschool die volop in beweging is, authentiek is en zijn identiteit weet te borgen. In deze tijd is dit soms best een uitdaging. Trouw blijven aan wie je bent en wat je wilt bereiken is voor mij hierin essentieel. Er is nog altijd genoeg te doen en te bereiken. Gelukkig doen we dit met elkaar!

Interview met Marjanne van der Stok, adjunct-directeur Onderwijs.

Wie ben je?

Mijn naam is Marjanne van der Stok, ik werk als adjunct-directeur Onderwijs op onze prachtige vrijeschool Almere. Tevens ben ik moeder van Jasper (17), Martijn (15) en Feya (6), zij zit bij juf Monique en meester Pieter in klas 1a.

Waar kom je vandaan?

Ik ben opgegroeid tussen de komkommers en tomaten in de kassen van het biologisch dynamische tuinbouwbedrijf 't Kristallijn' van mijn ouders, tussen de dijken op het Bildt in Friesland. Er liepen, honden, katten kippen en geitjes rond. Vele uren genoot ik van het zaaien, verzorgen, plukken van groentes en het voeren van filosofische gesprekken met mijn vader. Het kan niet anders dan dat daar mijn liefde voor het ontkiemen, het groeien en bloeien is ontstaan. Nu vele jaren later is er geen tomatenplant meer te vinden in mijn tuin en heeft het ontkiemen van leren en zelf-ontwikkeling in het onderwijs die plek in genomen. Als docent 'Beeldende kunst en vormgeving' en 'Coach in het onderwijs' bracht ik vele jaren door met de Almeerse pubers op verschillende middelbare scholen. Ik genoot van het begeleiden van deze leeftijdsfase. Het onderwijs bleek de plek waar ik mij ontzettend thuis voel. Intussen gingen mijn twee zoons naar de Vrijeschool Almere. In 2015 maakte ook ik de overstap naar deze school als leerkracht handenarbeid en schoolopleider. Ik gaf handenarbeid aan de klassen 4, 5 en 6. De leerlingen maakten daar met gutsen en beitels prachtige lepels van hout waarbij ik als leraar steeds een glimp mocht opvangen van de scheppende krachten die de kinderen in zich dragen. Daarnaast begeleidde ik 'leraren in opleiding' en startende collega's in hun ontwikkeling als vrijeschoolleerkracht. Afgelopen jaar heb ik de Master Integraal Leiderschap (MA) afgerond en heb ik de mogelijkheid gekregen om vanuit een nieuwe rol als Adjunct samen met het hele team deze school verder te ontwikkelen.

Waar wil je naar toe?

Ik heb mijn hart gevolgd en heb de liefde voor deze school gevonden. Ik wil hier zijn. Deze Vrijeschool is waar we met elkaar nieuwsgierig zijn, raadsels ontsluiten en waar we elke dag kritisch werken aan de ontwikkeling van prachtig onderwijs. Daartussenin zit het plezier voor het kunstzinnig leren en het verlangen om blijvend bij te dragen aan het vrijeschool onderwijs voor de toekomstige generaties in Almere. Op mijn diploma-uitreiking op 13 februari 2019 j.l., kreeg ik de volgende woorden over mijn rol als adjunct-directeur mee die ik graag met jullie deel "We zijn bestemd om te stralen, zoals kinderen dat doen. Als we ons licht laten schijnen, scheidt dat voor de ander ruimte hetzelfde te doen". Doen jullie mee?

Chartres

Chartres is gebouwd op een plek waar ooit een grot geweest is, met een beeld van een oergodin: een moeder met kind, verbeeldend de oermoederenergie, de moederaarde-energie – in een tijd dus dat de historische Maria nog geboren moest worden. “Men beweert dat dit het midden is van heel Gallië”, schreef Julius Caesar al. “Een gewijde plek in het bos waar de druïden eens per jaar bij elkaar kwamen.” Een plek waar mensen een kracht beleefden van een bijzondere kwaliteit. Al in voor-christelijke tijden werd dus in Chartres een godin met kind vereerd, getooid met een kroon van eikels of eikenbladeren – de heilige boom van de druïden. Het beeld hield eeuwenlang een plek onder in de gotische kathedraal. Maar het ging verloren tijdens de Franse revolutie.

Net zoals zoveel andere oude monumenten werden kathedralen op energieplekken gebouwd. De kathedraal van Chartres staat op zo'n positieve, al door de Kelten vereerde plek. De kathedraal is noordoostelijk georiënteerd: vijf graden noordelijker dan het zonsopgangspunt bij de zonnewende. Dezelfde richting als sommige voorchristelijke bouwwerken in Engeland. De positieve heiligdommen zijn de zonnetempels, ze verwijzen naar de zonne-energie. In het zuidelijke dwarsstuk van de kathedraal ligt een tegel die

in elke Chartres gids wordt genoemd omdat daar op 21 juni een lichtstraal op valt. Energetisch gezien is 21 juni voor Chartres de belangrijkste dag; het moment dat de zonne-energie op z'n krachtigst is.

Wim Veltman (oud Vrije school-leraar en Chartres kenner) beschrijft hoe hij getroffen werd door de orgelmuziek die de kathedraal vulde toen hij die bezocht. De muziek vulde de gehele ruime van de kathedraal. “Toen heb ik begrepen wat die betovering was, die ik telkens ervaar wanneer ik de kathedraal bezoek: ook zonder muziek beleeft men de binnenruimte van de kathedraal als een klinkende wereld”, zo ontdekte hij. En “de vormen van het bouwwerk zijn gestolde klankharmonieën die de ziel losmaken van alle zwaarte...”.

De kathedraal van Chartres is dus een 'Notre Dame'; een aan Maria gewijde kathedraal - gebouwd op een plek die voor het christendom al een gewijde plek was. Net als bijvoorbeeld de Dom van Siena op een tempel is gebouwd die was gewijd aan Minerva. Het mooie van de kathedraal van Chartres is de verbinding tussen het mannelijke en het vrouwelijke. Het rationeel-geometrische is hier prachtig geïntegreerd met het gevoelsmatige, energetische aspect. Een verbinding die je terugvindt in de geometrie: in de pilaren bijvoorbeeld die om en om rond en vierkant zijn en in de verhouding van een tot twee in het koor.

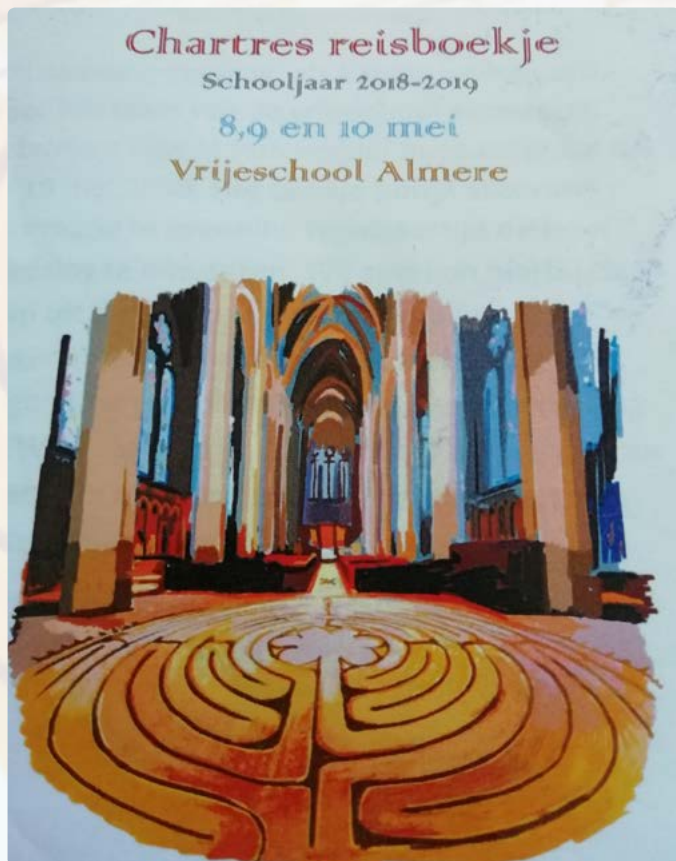
Hieruit blijkt de verbinding met het yin-yang principe: de twee als het getal van de maan, de een als het getal van de zon. Zon en maan die samen de drie-eenheid geven – het vrouwelijke en het mannelijke principe samenkomend in de heilige drie-eenheid. De kathedraal zit vol van die wetmatigheden en symboliek.

Wim Veltman zegt hierover: "De eerste Christenen kenden de geestelijke krachtwerking van etherisch-geladen plaatsen nog evengoed als hun heidense voorgangers. Daarom bouwden zij hun kerken en kapellen op dezelfde plaatsen. Wie met een enigszins gevoelige en tegelijk onbevangen blik dergelijke mysterie-plaatsen beschouwt, kan het unieke doch ondefinieerbare van de plek ook nu nog sterk beleven".

Zo kan Chartres ons blijven verbazen; niet alleen door het gotische licht maar vooral ook door de wonderlijke mengeling van Christelijke en voorchristelijke symboliek. Een monument van vrije godsdiensten!

HvM

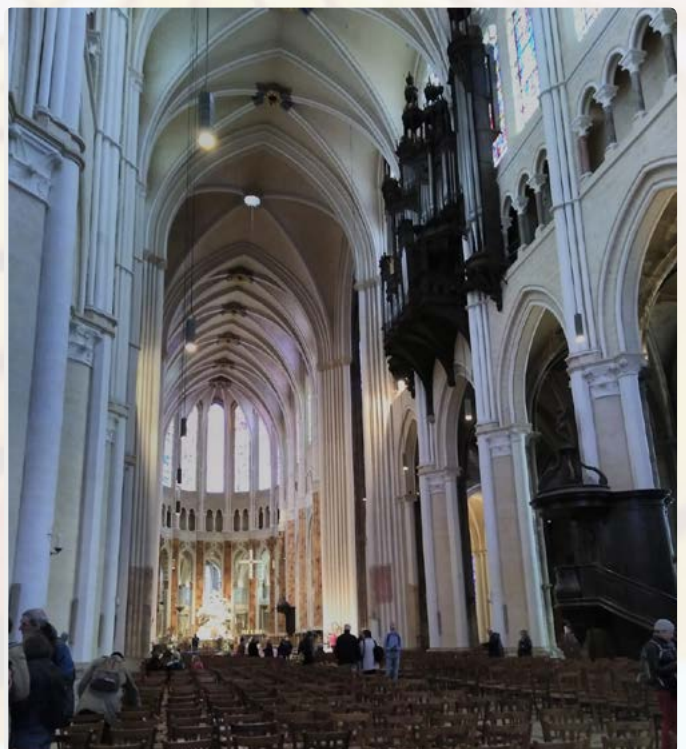
Bron: diverse artikelen uit 'Vruchtbare Aarde', nr. 4, 2003

Over labyrinten; landkaart van de ziel

"Het labyrint van Chartres is ontworpen en geïnstalleerd door Vrijmetselaar Meester Scarlet in het jaar 1200. De symboliek die is neergelegd in het labyrint is zowel vanuit Christelijke als Moslim betekenis gerealiseerd. Een deel komt vanuit de Gnostische traditie van de Chartres School, de andere invloed komt vanuit de Sufi overtuigingen. Hoewel de twee geloven met elkaar tijdens de Kruistochten in oorlog waren, zochten de mystieke vertakkingen van beide afdelingen naar het realiseren van dezelfde doelen. Ieder deel heeft een betekenis en ieder onderdeel staat voor een positie op de 'Sacred Way'. Net zoals de indeling van de kathedraal de mens toegang geeft tot het altaar en de Christuskracht, zo is het labyrint een symbool van het innerlijke pad dat de mens moet lopen om deel te kunnen hebben aan alles waar de kathedraal voor staat..."

(uit: John & Hillary James: Chartres cathedral / the numerology of Chartres labyrint, vert. HvM)

Een labyrint is heel wat anders dan een doolhof. Een doolhof is bedoeld om de linkerhersenhelft (yang) scherp te laten functioneren. Bij een doolhof is de trigger om de juiste paden naar binnen en naar buiten te vinden met behulp van logica en analytisch vermogen.

Het labyrint is een symbool en is over de hele wereld in verschillende vormen te vinden. Elk symbool heeft een energie die bij het symbool hoort. Symbolen zijn archetypen. Elke keer dat je een labyrint loopt, kom je in contact met dat complexe patroon van energieën. Daarin zit het geheim en het transformerende aspect van het labyrint.

Het lopen van een labyrint is een prachtige, bijna volmaakte meditatieoefening. Als je je kunt overgeven aan de weg kun je in een meditatieve staat van ontspanning komen

die een ruimte vrijmaakt om naar je innerlijk, naar je ziel te luisteren. Zo kan het labyrint zich ontvouwen als een landkaart voor de ziel...

Wij vertrekken allemaal vanuit ons eigen 'vaderland' aan de reis door het labyrint; onze familie, onze vrienden, ons werk, de taken die thuis wachten en ons hart en denken bepalen als we aan onze labyrintreis beginnen. Vanuit dat vaderland kun je een intentie, vraag of wens in gedachten meenemen het labyrint in. Gedurende de wandeling word je wens dan in gedachten versterkt.

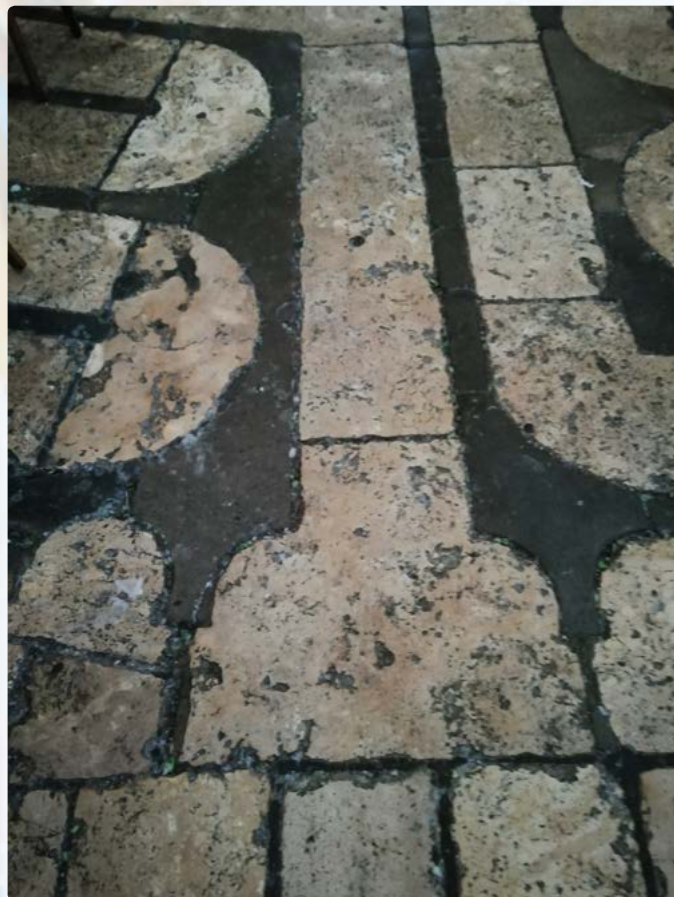
Meer algemene wensen omvatten vaak aspecten van vrede, liefde, harmonie, genezing, dankbaarheid of van vergeving. De weg naar binnen het labyrint in, is de weg op het midden af. De weg naar het doel wat we willen bereiken. Maar na het midden is de weg terug ook belangrijk.

Hier moeten we ons omkeren en terugkeren; de tijd nemen om te overpeinzen, invallen op te merken en van ons voorbereiden op de weg terug het leven in. Om de innerlijke draad van ons hart mee te nemen uit het midden en te verbinden met het vaderland. De plek waar we thuis zijn en ons leven vormgeven.

Er is maar een vraag die het labyrint aan ons stelt: sta je of loop je?

HvM

Bron: samenvatting uit "In een labyrint jezelf ontdekken", Gernot Candolini, uitg.

Redactie: Guido van der Vorst
Helga van Muijen

vrijemare@vrijeschool-almere.nl